

[Justitsministeren.]

karakter for den ene eller den anden form for retsprocedure og retsresultat. Det ville altså efter min opfattelse være det mest urimelige, man overhovedet kunne tænke sig, i særlig grad hvis jeg tænker på den placering, man har fået inden for grundloven.

Så skal jeg lige til sidst sige, at jeg som medlem af den nuværende regering ikke aner noget som helst om, at der skulle være etiketmæssige problemer i forhold til Spanien.

Ib Nørlund (DKP):

Den sigtelse, som er rejst, er som nævnt af ministeren gjort til en sigtelse for en alvorlig forbrydelse, det vil altså også sige brandstiftelse, som er en forbrydelse af kriminel art. Det betyder også noget, når en sådan forbrydelse skal bedømmes af et nævningeting. Det indeholder til og med muligheder for, at der efter pådømmelsen og efter strafafsoningen kan ske en udlevering til de pågældendes hjemland. Derfor kan ministeren ikke unddrage sig det ansvar, som situationen giver.

Ministeren taler om, hvad justitsministeren bør give sig af med og ikke give sig af med. Jeg tror, han vil indrømme, at statsministerens udtalelse i sagen også ligger uden for, hvad man normalt giver sig af med, men derfor mener jeg alligevel, at det var rigtigt at optræde sådan i den situation. Derfor kunne det godt være, her umiddelbart inden en pådømmelse finder sted, at et ord i anden retning fra justitsministerens side kunne være passende. Men i hvert fald vil jeg spørge ham, om han i det mindste ikke kan give garanti for, at der ikke bliver spørgsmål om udlevering af de pågældende efter eventuel domfældelse.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg prøver ikke på at unddrage mig nogen som helst form for ansvar. Jeg gør bare opmærksom på, hvordan vores statsforfatning er.

Så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at statsministeren hverken har gjort sig skyldig i hærværk eller forsøg på brandstiftelse, så der er altså ingen mulighed for at drage sammenligninger i så henseende.

Til sidst skal jeg svare, at jeg på nuværende tidspunkt overhovedet ikke kan give

garanti eller det modsatte for noget som helst i forbindelse med udleveringen.

Biltzing (V):

Jeg skal ikke blande mig i selve diskussionen om de fængslede spaniere, men jeg vil gerne spørge ministeren, om han kan oplyse, hvornår et lovforslag om ændrede regler vedrørende anholdelse og varetægtsfængsling kan forventes fremsat. En betænkning herom blev afgivet for nogen tid siden, men det forekommer mig, at det ligesom kniber for justitsministeriet at få det udmøntet i et lovforslag.

Så vil jeg også gerne, hvis det er muligt på nuværende tidspunkt, bede ministeren om at kommentere forlydender i dele af dagspressen om, at et kommende lovforslag vil gøre det lettere at anholde og fængsle. Når jeg spørger herom og allerede nu, i stedet for at afvente lovforslaget, hænger det sammen med, at jeg tilhører den store gruppe af jurister, der finder, at der fængsles alt for meget i dag. Det har været den almindelige opfattelse, at nye regler på området nødvendigvis måtte betyde, at der ville blive krævet tungerevejende grunde for at iværksætte anholdelse og fængsling, end det er tilfældet i dag. De nævnte forlydender har imidlertid skabt betydelige bekymringer rundt omkring, og jeg vil derfor være glad, om ministeren allerede nu vil være i stand til at dementere disse forlydender.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Det ligger på kanten af, hvad man kan drage ind i dette spørgsmål. Ministeren er frit stillet med hensyn til at svare.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg takker for formandens tilladelse til at besvare spørgsmålet.

Jeg kan sige, at det forslag om fængsling og anholdelse, der et stykke tid har været til behandling i justitsministeriet, er et overordentlig vanskeligt forslag. Der er af spørgeren gjort opmærksom på, at der netop er visse problemer i forbindelse med, hvordan det nu skal ordnes med hensyn til lettere eller sværere adgang til fængsling. Det er et af hovedproblemerne i denne lovgivning.

Jeg er ikke i stand til at oplyse noget som helst om, hvornår vi er færdige med